

OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

NÚM.
06

JEAN-YVES THIBAUDET INTERPRETA EL CONCERT DE GRIEG

18, 19 i 20 DE NOVEMBRE DE 2016
SALA 1 PAU CASALS

STÉPHANE DENÈVE director
JEAN-YVES THIBAUDET piano

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

Comenta aquest concert amb
#auditori #obc

Segueix-nos a

Mitjans Patrocinadors

CATALUNYA
RÀDIO

3

VISITA GRATUÏTA PER ALS ABONATS A L'OBC

Dijous 24 de novembre a les 19h. i dissabte 26 a les 11.30h.

UN THYSSEN MAI VIST

Caixa Forum de Barcelona

"Obra social La Caixa"

El Museu Thyssen-Bornemisza de Madrid celebra el seu 25è aniversari i la selecció més gran d'obres que ha sortit mai de les seves sales viatja fins al CaixaForum. Un projecte excepcional permet contemplar 63 obres fonamentals en una exposició irrepetible: Fra Angelico conviu amb El Greco i Marc Chagall; Hans Memling amb Ticià, Picasso i Lucian Freud; Jan Bruegel amb Gustave Courbet i Emil Nolde; i Canaletto amb Camille Pissarro i Wassili Kandinski...

COM APUNTAR-VOS

→ Entreu a www.auditori.cat i participeu al sorteig de 26 entrades per a cada visita. Teniu temps fins al 22 per apuntar-vos. A partir del dia 23 ens posarem en contacte amb els guanyadors

PROGRAMA 06

NOVEMBRE DE 2016

DIVENDRES 18 | 20.30h

DISSABTE 19 | 19h

DIUMENGE 20 | 11h

Jean-Yves Thibaudet piano • Stéphane Denève director
Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya

1/ CLAUDE DEBUSSY *Prélude à l'après-midi d'un faune* (1892-1894) 10'
St-Germain-en-Laye 1862
– París 1918

2/ EDVARD GRIEG *Concert per a piano i orquestra en La menor, op.16* (1868) 30'
Bergen 1843 – 1907
Allegro molto moderato
Adagio
Allegro moderato molto e marcato
Jean- Yves Thibaudet piano

PAUSA

20'

3/ GABRIEL FAURÉ *Pelléas et Mélisande, op.80. Suite* (1898) 18'
Pàmies 1845 –
París 1924
Prélude
Entreacte: Fileuse
Sicilienne
La mort de Mélisande

4/ CLAUDE DEBUSSY *La Mer* (1905) 23'
De l'aube à midi sur la mer
Jeux des vagues
Dialogue du vent et de la mer

El temps i la durada del concert són aproximats.

Agrairíem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossos. Un mocador redueix notablement el soroll.

Per sort, la batalla entre impressionistes, simbolistes, nacionalistes i altres «istes» que es va entaular a finals del segle XIX i començament del XX la va guanyar la música.

Debussy creia fermament que, per expressar coses noves, calia un llenguatge musical nou que no es basés ni en la tonalitat, ni en la modalitat, ni en cap invent fruit dels músics occidentals. La recerca d'aquest nou llenguatge basat en la llibertat el va tenir capficat durant tota la vida, i mai no va parar de buscar noves formes de fer parlar la música, ara investigant amb el timbre, ara incorporant sonoritats orientals, ara flirtejant amb la música popular.

El *Preludi a la migdiada d'un faune* es va estrenar el 22 de desembre de 1894 a París, i alguns han considerat aquests deu minuts de música com l'inici de l'era musical moderna. La forma i l'estil d'aquesta obra, inclassificables per la seva originalitat, però alhora amb un caràcter gairebé natural i espontani, en van fer un referent per a tots els músics del moment. Debussy va dir sobre la peça: «He fet una il·lustració lliure sobre un poema de Mallarmé, que no pretén ser cap síntesi d'aquest, sinó que més aviat descriu els diferents decorats a través dels quals es mouen els desitjos i els somnis del faune durant la migdiada. Després, cansat de tanta corredissa entre nimfes i nàiades, es deixa vèncer pel somni». La influència que sobre Debussy va tenir l'Exposició Universal de París de l'any 1889 va ser decisiva pel descobriment que hi va fer de les músiques orientals. El compositor es va reafirmar en la idea que el llenguatge musical nou que buscava havia de ser completament pur, lliure de les normes clàssiques.

Després de l'èxit de l'òpera *Pelléas et Mélisande* (1902), Debussy va començar a esbossar el que va ser la seva obra simfònica següent: *La mer*. No es va inspirar directament en el so o en la presència del mar, però per a ell el mar havia estat un element molt important, i sempre l'havia tractat amb un gran respecte. En algunes de les seves cartes, Debussy anomena el mar «el meu vell amic», i així ho va explicar ell mateix: «El meu destí era la vida de mariner, només per atzar el destí em va posar en una altra direcció. Però sempre he conservat un amor apassionat pel mar». En aquesta obra no pretén fer un poema simfònic descriptiu, sinó un retrat simbòlic, una música identificada amb el mar com a element mòbil, imprevisible i lliure. L'estrena de *La mer* (1905) no va ser, ni de bon tros, l'èxit que tothom esperava. L'obra va ser dirigida amb molt poca solvència, i l'acollida va ser freda, fins i tot hostil. El crític de *Le Temps* va escriure: «Jo no hi escolto, no hi veig, no hi sento el mar». D'altres, però, van ressaltar-ne la varietat en els colors i els ritmes espontanis, imprevisos i inèdits. Uns mesos després, Debussy va agafar la batuta i, tot i que ell mateix es considerava un mal director, la va treballar a fons i la va reestrenar amb un èxit, aquest cop sí, indiscutible.

Edvard Grieg, juntament amb altres músics i intel·lectuals, va formar el grup Euterpe amb l'objectiu d'oposar-se frontalment a la influència alemanya sobre la cultura nòrdica, va aprofundir en l'estudi de la música popular de Noruega i el 1867 va fundar l'Acadèmia Noruega de Música, sota els postulats del nacionalisme musical més radical. Malgrat que el catàleg de Grieg conté 74 números d'opus, actualment només s'interpreten de forma habitual les suites de *Peer Gynt*, la *Suite Holberg* i aquest *Concert per a piano*, dedicat al seu amic i pianista Edmund Neupert, que el va estrenar la nit de Cap d'Any del 1868. La seva popularitat està més que justificada: Grieg va ser capaç d'integrar les millors aportacions del Romanticisme i del nacionalisme, va saber compensar les melodies contagioses amb el virtuosisme i va incorporar al discurs musical la bellesa i la força de les tonades del folklore nòrdic sense caure en cap sentimentalisme gratuït.

La frontissa entre els segles XIX i XX va viure la revolta dels simbolistes: poetes, dramaturgs i pintors cercaven un enllaç entre el món sensible i el món espiritual, deixant de banda el realisme i valorant per damunt de tot la percepció lliure. Una de les obres simbolistes que més van influir en la música va ser *Pelléas et Mélisande*, del dramaturg belga Maurice Maeterlinck. L'obra es va estrenar l'any 1893, i aviat va tenir les seves traduccions musicals, entre les quals destaquen quatre signades per compositors rellevants: Gabriel Fauré (música incidental, 1898), Claude Debussy (òpera, 1902), Arnold Schönberg (poema simfònic, 1903) i Jean Sibelius (suite, 1905). L'actriu anglesa Patrick Campbell volia produir una versió de l'obra teatral en anglès i va demanar a Debussy la composició de música incidental. Aquest va refusar l'oferiment (escrivia en aquella època una òpera sobre el mateix tema), i Campbell es va dirigir a Fauré, que era, des de feia poc temps, professor del Conservatori de París. Fauré va acceptar l'encàrrec, però va deixar l'orquestració a les mans d'un alumne seu: Charles Koechlin. La producció es va estrenar al Teatre Príncep de Gal·les de Londres el 21 de juny de 1898 i, davant l'enorme èxit que va assolir, Fauré va decidir prescindir de la instrumentació de Koechlin, reorquestrar la seva música i –deslligant-la de la representació teatral– fer la suite simfònica que escoltem avui: refinada, elegant, exquisida, treballada fins a l'últim detall, amb una escriptura harmònica que sorgeix amb total naturalitat, amb un interès evident per la proporció i per la poesia, i amb una rellevància clara de la melodia.

PROPERES CONCERTS QUE NO US PODEU PERDRE

OBG: EL VIOLÍ DE BAIBA SKRIDE I VIDA D'HEROI DE STRAUSS

→ 25, 26 i 27 NOV / SALA 1 Pau Casals
→ 20.30h, 19h (18h *La Prèvia*) i 11h

Preus de 10€ a 56€

CAMBRA: JEAN RONDEAU: BACH VS SCARLATTI SONATES

→ 29 NOV / SALA 2 Oriol Martorell
→ 20.30h

Preu 28€

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

L'OBC va ser fundada per l'Ajuntament de Barcelona el 1944, consolidant el projecte de l'Orquestra Pau Casals (1919-1937) que la guerra civil va interrompre. Avui dia, tot respectant l'esperit original de Pau Casals, oberta al món i compromesa amb la societat, es cuida especialment dels nostres artistes i el nostre patrimoni, i la seva missió és la de divulgar la música simfònica clàssica des de mitjans del segle XIX fins a la creació contemporània.

L'Orquestra té la seu a L'Auditori de Barcelona, amb 24 programes de temporada estable, a més d'altres concerts que volen acostar la música simfònica a tota la ciutadania: cinema en versió original, òperes, concerts familiars, escolars i per a joves, o experimentant registres diferents amb artistes d'altres gèneres. També ofereix concerts en llocs emblemàtics com la Sagrada Família, la Plaça de la Catedral o la platja de la Barceloneta.

El primer director titular va ser Eduard Toldrà, i des del setembre de 2015 ho és Kazushi Ono, càrrec que compagina amb la titularitat de l'Orquestra Metropolitana de Tòquio i de l'Orquestra de l'Òpera de Lió. Al llarg de la seva trajectòria han dirigit l'OBC: Belohlavek, Celibidache, Decker, Hogwood, Inbal, Koopman, Kreizberg, Krivine, López Cobos, Mas, Minkowski, Oue, Plasson, Ros-Marbà, Rostropovich, Sinaisky, Slatkin... i entre els solistes convidats destaquen: Lang Lang, Barenboim, Mutter, Stern, Lupu, Franz Peter Zimmermann, Volodos, Plácido Domingo, Montserrat Caballé, Alcía de Larrocha, Teresa Berganza, Pinchas Zukerman, Argerich, Ida Haendel, Barbara Hendricks, Joshua Bell, Hilary Hahn, Kremer, Truls Mork, Mullova, Anderzewsky, Fellner, Shaham, Natalia Gutman, Buchbinder, Achúcarro, Arrau, Arthur Rubinstein... i molts d'altres.

L'OBC ha realitzat gires per diferents països d'Europa, Àsia i els EUA, actuant a: Musikverein, Wiener Konzerthaus, Concertgebouw, Royal Albert Hall, Kennedy Center i Carnegie Hall.

PRIMERS VIOLINS Christian Scholl*, concertino invitat / Cristian Chivu, concertino associat / Raúl García, assistent concertino / María José Aznar / Sarah Bels / José Valentín Centenero / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú / Cecilia Blanes* / Adrián Centenero* / Vladimir Chilaru* / Ana Chiu* / Eugenia Ostas* **SEGONS VIOLINS** Alexandra Presaizen, solista / Emil Bolozan, assistent / María José Balaguer / Jana Brauningner / Patricia Bronisz / Assumpta Flaqué / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Robert Tomàs / Pere Bardagi* / Francesc Puche* / Yulia Tsuranova* **VIOLES** Ashan Pillai, solista / Josephine Fitzpatrick, assistent / Franck Heudiard / Christine de Lacoste / Sophie Lasnet / Michel Millet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süssmayr / Vicent Nogués* / Daniel Perera* / Albert Romero* / Marc Tarrida* **VIOLONCELS** José Mor, solista / Cristoforo Pestalozzi* / Vincent Ellegiers, assistent / Núria Calvo / Lourdes Duño / Jaume Güell / Olga Manescu / Linda d'Oliveira / Jean-Baptiste Texier / Jordi Claret* / Magdalena Cristea* / Marc Galobardes* **CONTRABAIXOS** Christoph Rahn, solista / Dmitri Smyshlyayev, assistent / Jonathan Camps / Josep Mensa / Albert Prat / Nenad Jovic* **FLAUTES** Bea Cambrils / Anna Pujol* / Christian Farroni, assistent / Ricardo Borrull, flautí **OBOÈS** Disa English, solista / José Juan Pardo / Dolors Chiralt, assistent / Molly Judson, corn anglès **CLARINETS** Larry Passin, solista / Francesc Navarro / Elvira Querol* / Josep Fuster, assistent i clarinet en mi b / Alfons Revérté, clarinet baix **FAGOTS** Sílvia Coricelli, solista / Noé Cantú / Thomas Greaves, assistent / Slawomir Krysmalski, contrafagot **TROMPES** Juan Manuel Gómez, solista / Joan Aragó / David Bonet / Juan Conrado García, assistent solista / David Rosell, assistent / Enric Garrigós* **TROMPETES** Mireia Farrés, solista / Adrián Moscardó / Angel Serrano, assistent / Carlos Bosch* / David Sancho* **TROMBONS** Eusebio Sáez, solista / Vicent Pérez / Ignacio José Valera* / Gaspar Montesinos, assistent / Raul García, trombó baix **TUBA** Virgilio Más* **PERCUSSIÓ** Joan Marc Pino, assistent / Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila / Miguel Ángel Martínez* **ARPA** Magdalena Barrera / Marta Jarne* **ENCARREGAT D'ORQUESTRA** Walter Ebenberger **RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL** Begoña Pérez **RESPONSABLE TÈCNIC** Ignasi Valero **PERSONAL D'ESCENA** Joan Luis

* col·laborador

STÉPHANE DENÈVE director

Denève va dirigir l'OBC per darrera vegada l'any 2014.

www.stephanedeneve.com

- Director musical de la Filharmònica de Brussel·les
- Principal director convidat de l'Orquestra de Filadèlfia
- Director del Centre per un Futur Repertori Orquestral (CffOR)

De fama internacional, ha estat convidat per grans orquestres com la Nacional de França, la del Concertgebouw, les simfòniques de Toronto i Boston i les filharmòniques de Munic i Nova York, entre moltes altres. També ha estat director principal de la Simfònica de Ràdio Stuttgart i director musical de la Nacional d'Escòcia.

Ha dirigit òperes a les millors sales del món i ha fet enregistraments pels quals ha rebut dos Diapasó d'Or i ha estat finalista del Premi a l'Artista de l'Any de la revista Gramophone. Guardonat i graduat al Conservatori de París, als inicis de la seva carrera, Denève va treballar estretament amb Sir G. Solti, G. Prêtre i S. Ozawa i, compromès amb els joves músics, col·labora sovint amb els programes del Centre Musical de Tanglewood i l'Orquestra Simfònica del Nou Món.

JEAN-YVES THIBAUDET piano

Thibaudet va col·laborar amb l'OBC per darrera vegada l'any 2008.

www.jeanyvesthibaudet.com

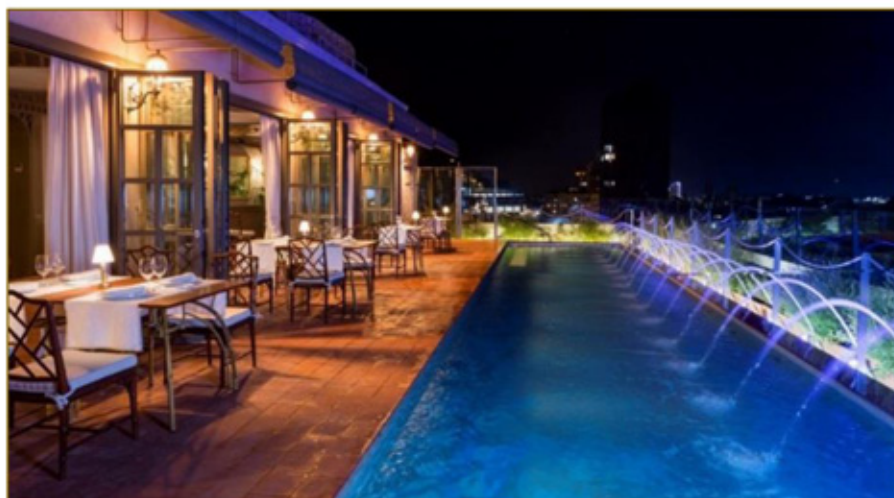
Thibaudet ha actuat per tot el món durant més de 30 anys i ha publicat més de 50 discos. La seva experiència artística i el seu carisma natural l'han convertit en un dels pianistes més sol·licitats actualment.

La temporada 2015-16 ha estat "artista en residència" de la Colburn School of Music, on apadrina una nova generació de pianistes; de l'Orquestra Simfònica de Seattle amb la qual ha interpretat concerts de Saint-Saëns, Ravel i Gershwin, ha estat membre del Jurat del Concurs de piano i ha fet una gira per Àsia, i de l'Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam interpretant obres de James MacMillan i Beethoven en gira per Europa. També ha participat en les bandes sonores de pel·lícules guanyadores de diversos premis i el 2010 va ser inclòs a la Sala de la Fama del Hollywood Bowl. A França ha estat nomenat Cavaller de l'Ordre de les Arts i les Lletres i Oficial del Ministeri de Cultura.

Thibaudet enregistra en exclusiva per a Decca.

Restaurant WINTER GARDEN

JARDÍ DIANA, EL PALACE HOTEL

Gaudeixi d'una combinació d'increïbles tècniques culinàries, descobreixi els autèntics sabors mediterranis i degusti la cuina més exclusiva creada pel nostre xef Marc Mallasén al restaurant gastronòmic Winter Garden.

Es recomana reservar amb antelació per assegurar disponibilitat

Horari d'obertura: De 20:00h a 23:30h

Obert de dijous a dilluns

Reserves: 93 510 11 30 0

wintergarden@hotelpalacebarcelona.com

EL PALACE

BARCELONA 1919